

PIERSZEĆ (4) *vb impf*

pierszeć (2), **pirszeć** (2); pierszeć *Mącz* (2); pirszeć *BielŻyw, HistAl*.

e jasne.

praes 3 sg pierszy (2). ◇ [3 pl pierszą.] ◇ *praet* 3 sg m pirszał (2). [f pierszała.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) w.: pierszyć.

Prószyć, sypać (się), opadać, padać; cadere HistAl; exsilire, prosilire, scintillare Cn (4) : pirszał potym ínieg wielki iákoby wełná *HistAl* [I3]v; Ningit, Snieg páda/ pierszy. *Mącz* 247c; [Zuít iego łampy [!] wychodzą/ y ífkry ogniíte pierfzą [scintillae ignis proiicientur]. *BudBib Iob* 41/10 (*Linde*)].

pirszeć na co (1): Drugi też ogrod vdziałął na ktory nigdy nie pirszał defzcz. *BielŻyw* 123.

Bezpodmiotowo [z czego] (1): gdy íie zwłáfzczá yáko trochę da żytu przeftác yż z niego pierfzy gdy ye z polá zbieráją tedy przyfzłego roku króm ípráwówánia roley y nafienia rodzi. *Mącz* 353d.

[*Przen [z czego]*: [*Bielski*] nazwisko Sauromatow wywodzi/ iáko ludzi gniewliwych/ y ftráfzliwych/ ktorym popędliwość y iádowita írogość z oczu [...] pierfzáłá *StryjKron* 93.]

Formacja współrdzenna: wypierszyć.

DD